

Атински ученикъ.

Прѣдъ академията.

раги дѣца, вие днесъ сте много честити. Не е ли така? Новинитѣ отъ бойното поле сж много радостни. Александъръ Велики на всѣкждѣ е побѣдилъ неприятелитѣ и покорилъ цѣла Персія. Вашиятъ баща зема участие въ всичкитѣ битки и побѣдоносно води дружината, която царьтъ му е повѣрилъ. Така е, ала азъ ще ви разкажа пакъ нѣщо отъ моя животъ.

— Искаме този пжтъ да ни разкажешъ, кои сж най-хубавитѣ наредби въ Атина, та тя можа да стане толкова богата, силна и образована; — запита помалкиятъ братъ — Аминта, който живо се интересувахе отъ наука, музика, хубави закони и добри градски наредби.

Пердика сѣкашъ не остана доволенъ отъ това питане на брата си, защото той искаше учительтъ да имъ разказва все за борби, войни, надпрѣварвания, побѣди и т. н.

— Ти слушай сега, добави Прою. Първо ще разкажа това, що пита Аминта, па сетнѣ и за тебе ще разкажа нѣща, които толкова много обичашъ.

— Моето учение въ Атина се продължи повече отъ шесть години.

Най-първо учихъ, както знаете, въ училището на учителя Лисисъ музика, граматика, аритметика